

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 35.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 'Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) Περί διορισμού τῆς ἑδρας διοικητηρίων τινῶν. — 2) περί τῶν δικαιωμάτων πορείας καὶ διατριβῆς τῶν δευτέρων εἰς τὰς ἱερεῖς τοῖς προσκαλουμένοις ἐπὶ ὀρκωσίᾳ. — 3) περί ἐνώσεως τῶν δύο δήμων Π. Πατρῶν καὶ Μισσιαιίδος εἰς ἓνα. — Δελτοποιήσεις. 1) περί τῶν γενομένων κρατήσεων ἐπὶ τῶν δημοσίων μισθῶν. — 2) περί τοῦ προσωποῦ τῆς ἐιδικῆς μισθῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν συστηθείσης. — 3) περί παρουσίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἐχόντων διαφορὰς περί ἀκινήτων κτημάτων. — 4) περί τῆς δωδεκάς ἀδείας εἰς τὸν Κ. Γεωλιέμον Ἀλεξὺν νὰ δεχθῆ καὶ εὐρῆ τὰ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων εἰς οὐτὸν δοθέντα παράσημα τοῦ τάγματός τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. — 5) περί τῆς δωδεκάς εἰς τὸν Κ. Ροσσ ἀδείας τοῦ νὰ δεχθῆ τὸν διορισμὸν ὡς μέλος ἀντιπροβέλλον τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀκαδημίας. — περί ἐνηλικιότητος τινός. — Διορισμός. — Παραίτησις.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμοῦ τῆς ἑδρας διοικητηρίων τινῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκθετομένους λόγους, εἰς τὴν ἀπὸ 6 'Ιουλίου ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἐναντίον τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους προδιορισθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 20 'Ιουλίου (2 'Ιουλίου) ἡμετέρου διατάγματος ὡς πρωτεύουσα τῆς διοικήσεως Ἀκαρνανίας, προσδιορίζομεν ὡς τοιαύτην τὴν πόλιν Βονίτσας.

Πρωτεύουσα δὲ τῆς ὑποδιοικήσεως Ἐπιομέρου, τὸ Δραγαμέζον, καὶ

Πρωτεύουσα τοῦ Βάλτου, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος.

Πρωτεύουσα τῆς ὑποδιοικήσεως Ἑμιόνης καὶ Τροιζηνίας, τὴν κωμόπολιν Ἑμιόνην (Κασρί).

3.

Πρωτεύουσα τῆς ὑποδιοικήσεως Κύθνου, τὴν νῆσον Κέα, καὶ

Πρωτεύουσα τῆς διοικήσεως Κυνοῦρίας, τὸ Ἄσρος ἀντὶ τῆς κωμοπόλεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου· ἀλλ' ἐωσότου τὸ Ἄσρος κατασθῆ ἑντελῶς ὑγιεινὸν διὰ τῆς ἀποξηράνεως τῶν ἐκεῖ ἐλῶν, ὁ διοικητὴς δύναται νὰ ἐδρεύῃ ἐν κειρῶν θέρῳ εἰς Ἅγιον Ἰωάννην, ἢ εἰς Ἅγιον Πέτρον.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης αποφάσεως.

Ἐν Αθήναις, τὴν 13 (25 'Ιουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΒΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί των δικαιωμάτων περιείας και διατριβής των δούλων εις τους ιερείς τους προσκαλούμενους επί ορκοδοσίᾳ.

Ο Θ Ω Ν

Β Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῆ ἀπό 2 (14) Ἰουλίου τ. ε. ἀναφορᾶς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, θεωρήσαντες, ὅτι τὸ ἀπὸ 11 (23) Ὀκτωβρ. 1834 περὶ τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως Ἡμετέρον διάταγμα ὑδαμοῦ διελαθε περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐξόδων τῆς πορείας τε καὶ τῆς διατριβῆς τῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν πόλιν καλουμένων ἱερέων πάσης θρησκείας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς ὀρκοδοσίαν ἐνώπιον τῶν Ἡμετέρων δικαστηρίων, κατὰ τον νόμον γενομένην, καὶ θέλοντες νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν τοῦ νόμου σιωπὴν εἰς τοιαύτας περιστάσεις, διατάττομεν ὅπως ἡ ἀποζημιώσις τῶν εἰς τοὺς ἱερεῖς πάσης θρησκείας ἀνηκόντων ἐξόδων πορείας τε καὶ διατριβῆς ἐξομολωθῆ μετὰ τὰ δικαιώματα, τὰ ἐγκριθέντα διὰ τοὺς ἱατροὺς ἐν τοῖς ἄρθρ. 66 §. 1, 69, §. 1 καὶ 70, §. 1 εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, θέλουν δὲ πληρόνεσθαι εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀπαίτησιν, καὶ καταλογίζεσθαι κατὰ τὸν ὅμοιον ἐκεῖνον τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐνώσεως τῶν δύο δήμων Π. Πατρῶν καὶ Μισσιαιτίδος εἰς ἓνα.

Ο Θ Ω Ν

Β Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῆ ἀπὸ 29 Ἰουλίου ἀναφορᾶς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. ἐγκριθέντων ὡς οἱ δήμοι Π. Πατρῶν καὶ Μισσιαιτίδος ν' ἀποτελέσωσιν ἓνα μόνον δήμον, κατὰ τὴν ἐμφρασθεῖσαν γνώμην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δύο δήμων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΕΙΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Περί τῶν γενομένων κρατήσεων ἐπὶ τῶν δημοσίων μισθῶν.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖται ὅτι

Κατὰ συνέπειαν Βασ. διατάγματος τῆς 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) δίδονται αἱ ἐξῆς ὁδηγίαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ταμεῖα τοῦ κράτους περὶ τοῦ ῥίθου, καθ' ὃν πρέπει νὰ διατάττονται καὶ νὰ γίνωνται αἱ κατασχέσεις ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. Γ.

Ἐκ τῶν πληρονομημένων ἀπὸ δημοσίων ταμεῖα μισθῶν, δύναται δικαστικῶς νὰ κρατηθῆ τὸ τετάρτον, καὶ οἱ ταμεῖαι εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τοιαύτας δικαστικὰς κρατήσεις, διὰ νὰ ἀποφεύγῃσι τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τῶν ἐνεχομένων μερῶν. Τούτο διατάττεται ῥητῶς εἰς τὰ 919-924 ἄρθρα τῆς ἐν γίνει ἰσχύουσης πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος ὡςδεὶς διὰ νὰ σημειώσωσιν οἱ δανεισταὶ ἀπὸ τοιαύτην ἐξασφάλισιν, ἥτις δὲν δύναται παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν μεταξύ τῶν ἰδιωτῶν πίσιν.

Τὸ ἄρθρ. 920 τοῦ. ὅ διαλαμβάνει ἀκριβῶς, εἰς τίνας μισθοὺς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κρατήσις, καὶ ποῖα ταμεῖα δύνανται κατὰ τὴν ἐνεργήσωσιν.

Ἄρθρ. 2.

Περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κρατήσεις αὗται, ἀναφέρουν ἀκριβῶς τὰ ἐκριθέντα ἄρθρα τοῦ νόμου· γίνονται δὲ ἐνταῦθα παρατηρήσεις τινεὶ εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα ὡς ἑξῆς:

α'. Κατὰ τὸ 924 ἄρθρον τῆς βελτίστης δικονομίας, ὁ ταμίας χρεωθεῖ νὰ δώσῃ ἀπροσάφως εἰς τὸν ἀναγγέλλοντα κλητῆρα τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 140 καὶ 146 ἐκριθέντων μαρτυρικῶν περὶ τῆς ἐπιφορᾶς τῆς κρατήσεως, τὸ ὅποσον πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ τὰς τυχόν πρότερον γενομένας κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν δύναται νὰ γίνῃ ἡ τελευταία κράτησις (διότι ποτὲ δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται διὰ μιᾶς πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἀπὸ τὸν ὅλον μισθόν), ἢ ἂν δὴλονότι συμβαίνουσι πολλαὶ κρατήσεις συγχρόνως, τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων σημειώσεις.

β'. Εἰς τὴν περίπτωσιν τούτην, καθ' ἣν δὴλονότι γίνονται συγχρόνως πολλαὶ κρατήσεις ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, καὶ ἐπομένως ἀφαιρεῖται πλέον τοῦ τετάρτου αὐτοῦ, χρεωθεῖ ὁ ταμίας πρὶν πληρώσῃ τὰ ἀφαιρέτα μέρη τοῦ μισθοῦ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ δανειστής ἔγγραφον συμβολητογραφικὸν ἢ δικαστικὸν διαλαμβάνον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὐτοὶ θέλουν ἢ μέλλουσι νὰ μοιρασθῶσιν τὰ κρατούμενα χρήματα· ὡς ὅταν δώσῃ τὸ τοιοῦτον ἔγγραφο, αὐτὰ θέλουν μὲν εἰς ἀναποταμιευμένα εἰς τὸ ταμεῖον.

γ'. Τὸ ἐντίτυπον τῆς ἔγγραφου ἀγγελίης, τὸ ὅποσον ὁ κλητῆρ ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸν ταμῖαν, νομιμοποιεῖται

σην παρά τούτου ενεργουμένην αφαιρείται τού μισθοῦ, καὶ θέλει μένει εἰς τὸ ταμεῖον, ἐνόσω ἐξυκολουθῆ ἡ ἀφαιρέσις τοῦ ἔπειτα περικλειόμενον εἰς τὸ μηνιαῖον ἀποδεικτικόν, ὅπου σημειούται καὶ ἡ τελευταία ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρέσις, θέλει παραδιδεσθαι εἰς τὸ καταλογίζον ἀνώτερον ταμεῖον.

δ°. Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμεναι προσότιτες θέλουν δίδεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τοὺς δανεισὰς ἢ εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, πάντοτε ἀμέσως πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει ἐξ ἐναντίας ἐξοφλῆ ἐκάστοτε ὅλον τοῦ τὸν μισθόν, καὶ λαμβάνει τὸ παρά τῶν δανεισῶν διδόμενον ἀποδεικτικὸν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον πρὸς ἰδίαν νόμιμον ἐξοφλήσιν χρεωστῆ δὲ νὰ μὴ ἀποποιῆται τὴν ἐξοφλήσιν, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον διατάξῃ τὴν κρατήσιν, τὴν ὅποιαν ὁ τμητῆς μόνον ἀναγνωρίζει. Εἰς ἐναντίαν δὲ περιπτώσιν δὲν οφείλει νὰ δέχεται τὸ νὰ πληρώσῃ ὁ ταμῆς· τὸ ἐλλείπον ἐκ τοῦ μισθοῦ ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος οφείλει νὰ ἐπικυρῆ πάντοτε ἰδιωτικῶς εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ μισθοῦ τοῦ ὅσι παραλαβὴ τὸ ἔγγραφον τοῦ δανειστοῦ.

εἰ. Ἐπειδὴ, ὡς ἐφθέθη, ὁ δανειστὴς εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἀντιπροσώπων τοῦ θέλει λαμβάνει τὰ ἐκ τῶν μισθῶν ἀφαιρούμενα ταῦτα μέρη πάντοτε ἐγκαίρως, ὁ δὲ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει δίδει εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον ἐξοφλητικὸν δι' ὅλον τοῦ τὸν μισθόν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατήσῃ εἰς τὸ ταμεῖον ἰδιωτικῶν περὶ τούτου βιβλίον, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ σημειώται πάντοτε συντόμως εἰς τὸ ημερολόγιον, πόσον ἐκ τοῦ μισθοῦ ἔλαβεν ὁ ὑπάλληλος καὶ πόσον ὁ δανειστής του.

ς°. Μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὰ δικαστήρια διατάτουν προσωρινῶν παρακαταθήκων τῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρουμένων χρημάτων, πρέπει νὰ θεωρῶνται ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρακαταθήκη, κατὰ τὸ ἑστέρον ἀπὸ 14 (αβ) Ὀκτωβρίου 1835 διατάγμα πρὸς τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραδότης δικαστικῶν παρακαταθηκῶν. Οἱ χρεωστῶντες ὑπάλληλοι δὲν δύναται ὅμως τότε νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ τοιοῦτοτρόπως ἀφαιρούμενα χρήματα εἰς τὰ ἐξοφλητικὰ τοῦ μισθοῦ τῶν, διότι τὰ ταμεῖα οφείλουν νὰ δίδουν εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἀποδεικτικὰ διὰ τὴν διοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον I τοῦ ρηθέντος διατάγματος κατασχέσιν αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ μισθοῦ οφείλει ὅμως τὸ πληρόν ταμεῖον νὰ ἐπικυρῆ ὅτι ἔλαβεν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμενα χρήματα, ἔπειτα νὰ ἐξοφλήσῃ ὅλον τὸν μισθόν, θεωρῶν ἐκεῖνα ὡς παρακαταθήκην, κατὰ τὴν ἐνοχίαν τοῦ ρηθέντος διατάγματος.

Γὰς περιστάσεις βίως αὐτὰς οφείλουν ν' ἀποφεύγουν ὅταν τὸ δυνατόν τὰ δικαστήρια, διορίζοντα διαιτητὰς.

Ὅταν ὑπάλληλος τις εἰς τοῦ ὅποιου τὸν μισθόν ἐπαλήθη κράτησις, μετατεθῆ διορκούσης ἐπὶ τῆς κρατήσεως, τότε οφείλει τὸ ταμεῖον νὰ στείλῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ σ.χ. γ' βιβλίον δηλοποιήσιν πρὸς τὸ ἄλλο ταμεῖον, τὸ ὅποιον θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν

μισθόν, διὰ νὰ ενεργηθῶσιν ἀνηκόντως αἱ διαταχθεῖσαι ἀφαιρέσεις.

Λαμβάνον τὸ μέτρον τοῦτο μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δανειστὴν ἀπὸ νέας ἐξόδα διὰ τὴν δηλοποιήσιν κτλ. δὲν ἀναδέχεται τὸ δημόσιον κάμμιαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν διότι αὐτὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου τὴν «ὕπερ τῶν ἀγρίππων τὰ δίκαιο» (vigilantibus jura), εἶναι πάντοτε ὑτόχρεος ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμα του, ἀναγγέλων αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ λαμβάνῃ ἐγκαίρως τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρέτὰ μέρη, διορίζων πληρεξούσιον ἐπιτρόπον τοῦ κτλ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ δύναται νὰ διατάξωσιν ἀφαιρέσεις ἐκ μισθῶν δι' ἐξοφλήσιν καθαρῶν χρεῶν πρὸς τὰ δημόσια, ἀφοῦ προηγηθῶσιν ἰδιαιτέροι περὶ τούτου συμβῆσταιμοὶ, προσδιορίζομεν νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις· νὰ λαμβάνῃ δηλαδὴ τὸ ταμεῖον τὰ ἀφαιρούμενα χρήματα καὶ νὰ τὰ καταλογίσῃ ἀνηκόντως. Τὸ δὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμεῖου δέχεται ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων, ὡς ὠρίσθη ἀνωτέρω εἰς τὸ σ.χ. δ.

Ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν περιστάσεων δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειροῦν τὰ ταμεῖα εἰς κάμμιαν ἀφαιρέσιν μισθοῦ. Οφείλουν δὲ διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν καὶ τὴν ὀρθὴν διεκτέλεσιν νὰ περνοῦν ἢτοι νὰ καταλογίζωσιν εἰς τοὺς ἀνήκοντας προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοὺς μισθοὺς ὁλοκληρώσας χωρὶς τὰ σημειῶσιν τὰ ἀφαιρούμενα μέρη, ὡς συναγεται καὶ ἀπὸ τὰ πρότερον εἰρημένα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1836.

I. ΡΙΖΟΣ,

Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ,

Διευθυνὸν προσωρινῶς

Διευθυντῆς

τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Γραμμ.

τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Πρὸς τὸν προσωπικὸν τῆς εὐδοκίᾳς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν συστάσεως.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 (15) Ἰουλίου π. ε. Ἰψηλοῦ Βασιλικῆ διατάγματος διορίσθησαν ἡδη δὲ νὰ συγκροτήσῃται τὸ πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ὑπαρχουσῶν διαφορῶν συσθεθὲν δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῶν περὶ τούτου ἑρισθέντων εἰς τὸ ἐν τῷ 3ῳ ἀριθμῷ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος δημοσιευθῆν ἤδη Ἰ. Βασιλ. διατάγμα.

I. Ὁ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας, Κ. Αναγνωστῆς Δελιγιάννης, καὶ ὁ παρά τῆ Γραμματείας ταύτης διερχομένης ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Κ. Λουκῆς Ἀργυροπούλου, καὶ ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, οἱ ἐνταῦθα δύο ἀξιωματικοὶ τῆς Πόρτας Κουρσὶ Ἐφέντης καὶ Σαῖδ Ἐφέντης

2. Μέλος αναπληρωστικόν ὁ μέγρι τοῦδε βοηθὸς τοῦ νομαρχοῦ Εὐβοίας Κ. Ἰωάννης Πιτάρης, μετὰ τὴν ἀδειαν του νὰ ᾖ παρὼν εἰς τὰς συνεδριάσεις, καὶ ὅποτεν ἀκόμη δὲν ἦμελεν ἀπαιτεῖσθαι ἡ παρουσία του δια τὴν ἀπουσίαν ἢ ἄλλο ἐμπόδιον τινος τῶν ὡς ἀνωτέρω τακτικῶν μελῶν, πλὴν τότε θέλει ἔχει φωνὴν μόνον συμβουλευτικὴν.

3. Γραμματεὺς, ὁ μέγρι τοῦδε γραμματεὺς τοῦ παρὰ καὶ, ἐν Σύρα πρωτοδικεῖας εἰσαγγελέως Κ. Βλαχάκης.

4. Γραφεὺς, ὁ Κ. Ἀποστόλης Ἀγγελίδης ἐκ Σκοπέλου, καὶ εἰς κλητῆρ.

5. Διορίσθη δὲ συμφώνως εἰς περὶ τῶν ἰσοψηφίαις ὡς ἐπιδικαιτητῆς ὁ προεδρεύων τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους ἀντιπρόεδρος Κύριος Γ. Κουντουριώτης, καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ, ὁ ἀντιπρόεδρος Κ. Ζαήμες.

6. Ἐξεδόθησαν ἐπὶ τέλους αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δικαστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς οἰκημὰ χωρητικὸν διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν διαφορομένων μερῶν καὶ τοῦ κοινοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἑξατέρ. Γραμμ. κοινοποιεῖ ταῦτα διὰ νὰ σπεύσωσιν οἱ εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦτο δικαστήριον ὀφείλοντες, καὶ ὑποβάλλωσι τὰς ὑποθέσεις των, νὰ παρουσιασθῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ διορίσωσιν ἀντιπροσώπους των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1836.

I. ΡΙΖΟΣ,

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Περὶ παρουσιάσεως Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἔχοντων διαφορὰς περὶ ἀκινήτων κτημάτων.

Ἡ ΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΘΩΜΑΝΩΝ ΠΕΡΙ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΔΙΚΑΖΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Κατὰ τὸν τῆ 26 Ἰουνίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἐκδόθη τὰ Β. νόμον, καὶ κατὰ τὰς ἐσχάτους διαταγὰς τῆς Β. Κυβερνήσεως, δηλοποιεῖ ὅτι,

Ὅσοι τῶν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἔχουν μεταξὺ τῶν διαφορὰς καὶ φιλονεικίας πηγάζουσας ἀπὸ πώλησιν ἢ ἀγορᾶν ἀκινήτων κτημάτων, οφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσι δι' ἀναφοράς εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν διὰ νὰ θεωρηθῶσιν αἱ διαφοραὶ αὐτῶν καὶ νὰ λάβωσι τέλος, ὥστε νὰ δυνηθῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ μεταναστεύσωσιν ἐντεῦθεν ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν τῆς τὴν 9 τοῦ παρόντος μηνός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1836.

Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ,

Ἰσακκὸς Κουτσῆ, Μουχάμ. Α. Δελιγιάννης, Δουκῆς Ἀργυροπούλου, ἐπίτροπος τῆς Σαῦδ Μουσελάς, Δουκῆς Ἀργυροπούλου, Ἰ. Πόργας,

Περὶ τῆς δευτέρας ἀδείας εἰς τὸν Κ. Γουλιέλμον Ἄβον νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὰ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων εἰς ὅσον δευτέρου παρὰ τὸν τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου (9 Ἰουλίου) Υ. Β. ἡ Βασιλικὴ Κυβερνήσις ἐψηφίσθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Κ. Γουλιέλμον Ἄβον, ἐκπληροῦντα γὰρ τὴν Γαλλικὴν προεδρικὴν πράκτορος εἰς Θῆραν, νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὰ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων ἀπονεμθέντα εἰς αὐτὸν παρὰ τὸν τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1836.

I. ΡΙΖΟΣ,

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ.

Περὶ τῆς δευτέρας εἰς τὸν Χ. Ρόσσ ἀδείας τοῦ νὰ δεχθῇ τὸν διαριστὸν ὡς μέλος ἀντεπιστάτου τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ Κ.Τ.Α. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) Υ. Β. διατάγματος ἐπιτρέπη εἰς τὸν ἔφορον τῶν ἀρχιεπισκοπῶν Κ. Δόκτορα Α. Ρόσσ νὰ δεχθῇ τὸν διοριστὸν ὡς ἀντεπιστάτου μέλος τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

I. ΡΙΖΟΣ,

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Περὶ ἐγκλιτικότητας τινός.

Διὰ τῆς ἀπὸ 7 (19) Ἰουλίου Β. ἀποφάσεως ἐκφράθη ἐν ἡλίῳ, δυνάμει τοῦ 18 νόμου τοῦ αὐτοῦ τίτλου τοῦ α. βιβλίου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Μιχαηλ Μαυροσοφοδάτος.

ΑΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Διὰ τῆς ἀπὸ 26 Ἰουνίου τ. ε. Β. ἀποφάσεως ὁ Κ. Νικόλαος Μαρίνος διορίσθη βοηθὸς τοῦ παρὰ τῆς ναυποδικτικῆς εἰσηγητοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ.

Διὰ τῆς ἀπὸ 8 (20) Ἰουνίου Υ. Β. ἀποφάσεως ἐδόθη εἰς τὸν ἀρχιδιάκονον τῆς ἐπισκοπῆς Εὐβοίας Γαβριὴλ Δελαγραμματικὴν ἢ ζήτηθῆσα παρ' αὐτοῦ παρατήρησις ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ταύτην θέσιν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εἰς τὴν τετάρτην γραμμὴν τοῦ 1. άρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) τ. ε. Β. διατάγματος, τὸ ὅπιον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν 31 ἀριθ. τῆς Β. ἐφημερίδος, ἀνὰ γράφει «τὴν κρᾶτῆσιν ἀντὶ μὲ κρᾶτῆσιν.»